

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΤΟΥ Κ. ΓΙΑΝΝΗ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ

ΜΑΣΚΑΡΑΔΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΑΙ ΣΤΗΣ ΚΟΛΩΝΗΣ ΝΑ ΒΡΕΘΤΕ

Ε΄.

(Ίστορία των Κουλούμων σοβάρη και αξιοποιέασθη)

«Πολλάκις συνειδέει ο Ήβριονος κήρυξ, γράφοντας γιά τή Κουλούμα— επί άλλων εύσθετερών ορυζοριών και σεσομενών τήν πάτριον θρησκείαν ένγένοντο προσπαθείαι από μέρος και τής Ίεράς Συνόδου και του Σεβ. Άρχιεπισκόπου Άττικής διά να εμπόδιση το τοιοῦτον σκαθαρώδες του θλάθρου και γέγκρου Παπιστιασίου έθιμου μορφωτάτου δέν καταγράφει, διότι εύκολότερον βρύνει η διασφαρὰ τών θρήν παρά η κάλυψη. Διά τοῦτο περίαι και πέτος ο προσπαθών μισροπότης να εισάγη τήν διασφαρὰν Πρωθυπουργός, διά τής τοιαύτης εύκαιρίας ήβλησε μέ πολλήν σπουδαιότητα να δώρη και χαρακτήρη επιστήματος» έδω και έρετό ο σ τ ρ α τ η γ υ σ Κ ω λ ε τ τ ης, προεβρίοντος του Βουζούου, παραρρήν μέ πολλήν επιστήματα, ο έδ Βουζούας έπαξε και αύτός του έροσαντο τον και τό επέβλαλλον ες αύτόν χρεός και άκολουθούμενος ύπο του σωρετάρως όχλου τών διεβαρμέναν πατριαν και συναύσαντος του «Ζητού», καμεβρίοντος του Κωλλέττου και φουσκότητος από εύραστίας, κ ρ α τ ω ν α λ ά μ π ρ α τ ε ε ν τ ε τ ην λιγνήν, ύψηλήν άμείνου του και σνοδοευμενος από πλάθος δορυφρονών. Επαμύρολιτες τήν ύπολήμην και τήν άθήρην βάσαν του θρήνου δέν διατέταμεν να έκφρασομεν τήν ένθεμον εόχην μας, ώστε ο Βασίλευς πρώτος να δώρη το παρασκήμιο τής άποστροφής κατά τής κρασιπαλώσεως και άσολόγως ταύτης τελετής, και ίνα μή πα ρ ο ρ ο ο ι σ θ ή α λ λ ο τ ε ε, διά να παύση Βαβαρόν η έναγγη ασή μολοντας τ κ σ θ α ρ ε ε Δ ε υ τ ε ρ α ς, διατάτουμεν σωγγρόν ώστε κανείς τών εν τούτο πράγματι, μήτε στρατιωτικός, μήτε πολιτικός να παροισασθή, έκτός όλωναν χωροφυλάκων μεθ' ένος έννομοταξού διά τήν τήρησιν τής εύταξίας, Αιχουνομολα και να σπύλον άνομιόν, ουχί να εκφρασομεν και δημιουσομεν διά του τοῦτου τήν πλεον άναιοσύνον και βρούσαν σκήνην, τήν οποῖαν παλείε έπομον τί εκ τών κοροβαντιώνων μαγαζιάν (άναντι ποι πάντληθέςτατο άμύλο του ζυμαρίου εύλου και αύτής τής αμύμωτης και χαρισίως Άνάσσης) έκτός έναν εύρίσκοντα άτομα υπρεκοντα ες τα τοιαύτα. Άλλα ταύτα μόνο τώ χωροτρώπυ Μοσχάγγου δόδοται» (΄Ο Προϊόνς Κήρυξ», 23 Φεβρ. 1846).

και άλλου βρακοφόρου, και μετά απόν διεκρινέναι τών Άριστήν τών Ιονίαν ύπαν μετὰ τής συνουσίας του, τών πρώτων τής Άγγλίας, τών Γάλλων ναύαρον, πολλούς Ρώσσους άξιωματικούς, Αυστριακούς και άλλους.

Η Δημηραγία Άθηνών, επίθυμοσά και αύτη να λάθη μέρος ες τήν προειμήνη πανηγυρίαν, προσεκατάει, ως έμώσμεν, όλους τούς Έλληνοορθόταξ και χορηγήσασα ες αύτούς τά έξόδα, τούς διατέτα να παρεμβρίθαι ες αύτην και χορεύσαντο Έλληνοικόν, ήτοι δη μ ο σ τ ι κ ο ν χορον προς συμπλήρωσιν, ραίναται, του κατε τήν 30 Ιανουαρίου γενομένου δημοτικού χορού εν τώ θεάτρω.»

Στά Κουλούμα τοδ 1860, άλλες άνησιχες πάι. Η Νεολογία έχει άπομάρσει το δώδεκω μόν Όθωνα. Από τὰ 1859 ποΰ ξεσπάσαν τὰ Σχαιδιά, η γέννηση κατά τοϋ Όθωνα διο και μεγαλύνει. Φαινετα πως θλήσανε να υποθώσιν τὰ στρατιωτικά να πύει στα Κούλιμα κι' άρχήσανε. Διαδοχως πολλές γόχανε στην Άγορά κι' ο λαός άνησιχόσε. Τότε ο φρονασος κριέλληναι Α. Χάν δημοσιεψε έπίσημη διαγγωνη. («Αθήνα» 2 Μαρτ. 1860). Όμως ή είδηση ήταν αληθινή και οι στρατιώτες δέ ξώσανε το πηνήριον.

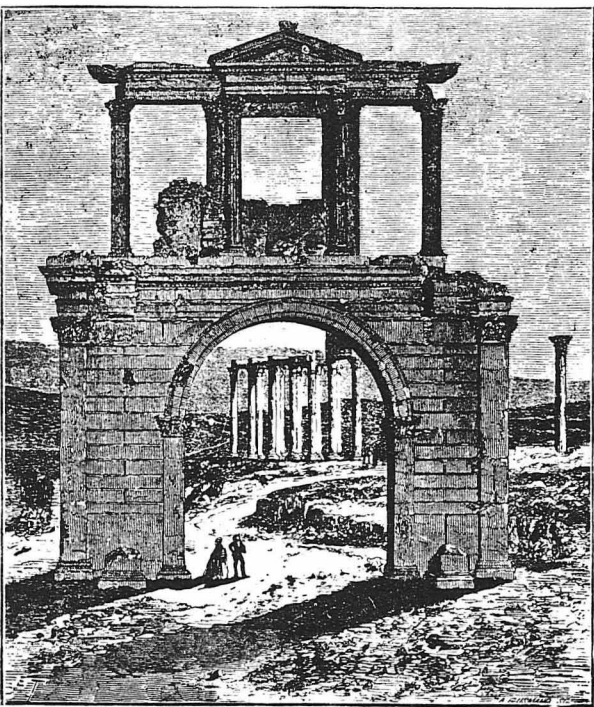
Εδώ τελειώνων τὰ Κούλιμα τής βασιλείας του Όθωνα. Ο άγαθος Βασίλευς με τή Βασιλεύσα του γώσανε το θρήνο τους, με τὰ Κούλιμα κρατούσανε ήρωικά το δικο τους. ***

Με όλη τήν αγάπη του έφημεριδά προς τή χωριτά ήθη και τή θρησκεία, ο σνοπός του εινε καθαρός άπτολογοιεύμενος. Μαροναργία εινε το Γαλλικό κομμα, ποτ άρχήρη εινε τον Κωλλέττη. Στ α τ η γ υ σ Κ ω λ ε τ τ η ς, έτσι ονομαστνε από κάποια γαλλική έφημεριδα, και το άρτασαν οι έγχτοι του και το τοποιανόσαν έσο Ζώσπε. Μουξέλος ήταν ένας πωλιηκράταξ Πλατωτής άφοσιωμένος τιματά στον Κωλλέττη. Είχαροισίμεν το σπορό έφημεριδά με τίς άνομαστνε άπόλυτες γιά το μάθημα πως τὰ Κούλιμα (ή Κόμο ο ν λ α καθός θέλει να καλιωμοισίαι), μεθ' ήθαν ίση από τή Βενετία. Μα στο λεύμα κι' αύτηρη το Κούλιμα βαστούνε το δροχο τους.

Τὰ Κούλιμα ετί βασίλειω ε Γεωργίου. Το σημαντικώτερο λερισιατό τής περιόδο αύτής εινε πως ο νεωρός βασιλεύς δέν πηνήανε ταύτὰ Κούλιμα. Άλλος χαρακτηρίσας άνθρώποτα κι' άλλη έποχη ταύτα. Βέβαια και η καθέννηση και η εκκλήρη θα φροτισανε ν' άποτοσύνον τών κανογινο βασιλεύα από τήν έπισκεψη αύτΗ τών Κουλιώνων. Ητανε και η πρώτη φορα ποδ ο βασιλεύς θα γόδοταξ αύτοϋ του είδους τή λαίχη γιορη, και βέβαια οι έπίσκοποι έλθροι τών Κουλιώνων θα βάλανε τὰ δυνατά τους γιά να γώχον τήν λαίχη παρδοση τής βασιλικής έπισχεψη. Η άποχη αύτή ήταν σίφνηρη και με το χωρακτήρη του βασιλεύα. Καθός έδειξε με τον καθο, ο Γεωργιος ήτανε ποδ άνάστηρη και μέσα στο παλάτι και Ξω, ο άλλη τήν άργέλια ποδ έπαυανε στις τιματές σχεσίτες με τούς άνθροπον του λαού. Φρόντισε παντα να φιλώη τή βασιλική τον άδιοπρεπία. Άζολοθούον εδώ σίντατες περιγραφές, και πρώτη η του 1864.

Στὰ 1856, να τί γράφει γιά τὰ Κούλιμα η «Αθήνα» (29 Φεβρ.) :

«Συνήθεια άποσος και άντιχριστιασική επεκράτησε και άλλαισί, μάστιστα ες τήν πρωτεύουσιν, το να έξερύνων τής πόλεως οι κάτοικοι και να τελαόαι τὰ λέγόμενα Κούλιμα τήν πρώτην ήμεραν τής Άγίας Τεσσαρακοστής. Από τής πρώτης μ. μ. ώρας όλοι οι πέρον του ναού του Όλυμπίου Διός όδοι, κι' κολλώθη του Ίε λισού, του Στατίου, πο διαόνον του ναού του Όλυμπίου Διός από τής Πόλης τού Άδριατου μέχρι του Στατίου σχεδόν ήσαν πληρης θεατών. Η πόλις άπασα τήν ήμεραν ταύτην ήτοι ες τή Κουλούμα, όπου οι διαδοχόν του Βάχου ήσαν εν τή πόλη τών άνομοτε, και χοροισιντες Καλαματιανούς και Καραιταλαθεα. Ες τήν διασέβασην ταύτην πασευρέθησαν κατά τήν 3 μ. μ. ώραν και οι Α. Α. Μ. και πλάθος άξιωματικών Άγγλων και Γάλλων. Έτι δε οι προσέβη Άγγλιας και Γαλλίας, ο ναύαρχος Κ. Σουέτ μετά έδω σημασαν και τών ύπαρχόντων του και πλείστοι άλλου.»

1864 α: «Κούλιμα λέγονται η άντιχριστιασική και παρά τής Έκκλησιαστικής άπηρομείνη τής Καθάριας Δευτέρας μέση και κρασίλη, τις όποιες κανομισιν έταγοσ και μάστιστα εν Άθηναις, όπου το πλάθος συναροισίται περι τας στήλας του Όλυμπίου Διός, και εκεί πολεί, πίει, χορείαι, κωμώζει και άλλα πολλοίς άσπομα και άνθηρικά άσπομα.

Τήν συνήθειαν ταύτην, τήν ύπο αν κ α θ ι ε ρ ω σ α ν εν τ λ α δ ι ο ι επί τινα χρονόν ο ρ α μ ε ν ν α ν ε ε ν τ α ο θ α φ ρ α ο κ ο ο ι, πολλοίς επροσποθήσασ να εμπόδιση η Άγία και Ίερά Σύνοδος, και αύτός μάστιστα ο χοροισινσ υποτροπλήθη Άθηνών Νεόφυτος, αλλά δέν ήδησιχοντο, διότι υπεβαλέτο αύτη από τής άρχη και ενεβαρύνθη διά τής παρουσίας τών πρώην βασιλέων. Ες μόνην έφώνασε κλήρος και τύπος: ες μόνην κατεδουκύνετο το άντιχριστιασικόν και άνηθικόν τής συνήθειας ταύτης. Ούδές ήκουεν! Όταν δε οι ιερείς του Θεού έβάλον εν τού ναοίς βίμουσ και βήσιος προς τόν Κόριον ύπερ τών Χριστιάνων, αύτοι έστρεχον κομώσιντες, μεθούτες και άσιμα άβουτες, περιφρονοιστες σίτα τὰ θεία και διασβέσιντες τὰ ήθη.

«Τοιαύτα εινε τα παρ' ήμίν Κούλιμα, τὰ όποια τελούνται ού μόνον ένταυθα, αλλά και καθ' άπασαν τήν Έλλάδα.»

Σύμψαμοι έδοσ εινε οι άξιωματικοί του σρατοϋ τής κατοχής του Πειραιά Άγγλογάλλοι. Με όλη τήν καταδομήν τή θρησκειακή και κοινωνική άντέχηρη γιά τὰ Κούλιμα.

Η Πύλη το Άδριατου και η κολώνες όπου μαροναζήνοντο Κούλιμα. (Είκοθ ένου Περιηγήτο)

Η συνήθεια αύτη δέν εινε μόνον άντιθροσκειτική και άνθηθικω, ως ειλαιεν, αλλά εινε και εναντι τών κανονον τής Ουεινής, διότι έξερχομίντο οι άθρομωσι ένω της πόλεως, άλλοσοιστες τροφή σίνουόσις, εκτίθεντο ες τήν έπήρησε τής άποσοισταρξ και διδομίντο ες μέθην και χορούς, προκαλούη διασφορές σωματικής άσθενετίας και πολλοί ένεκα τοῦτου άπεργοντα προασον ες τών άλλων κώχον.

Ημεις ατοί ένθυμομεθα διο πολλοί άνθρωποτα άπέκταναν ύσοσν χρονιά, και άλλου τών κοσμον τοῦτον άπειαιρήσειαν, ένεκα τού καταγραψωου τής Καθάριας Δευτέρας.

Ο Βασίλευς ήμίν Γεωργιος, μαδου παρόε τής Ίεράς Συνόδου ότι η συνήθεια αύτη εινε άντιθροσκειτική, ού μόνον αύτος, δέν ήπληθεν ες έπισκεπην του εν κρασίλη και μέση διατελοισους χρεός όχλου, αλλά απετρέπη και πάντα σούλων να μη άπέθεη ες το μέρος έκείνο, ένθα και η θρησκεία γλευαίεται και τὰ ήθη φθείρονται και η όγεία πασοει. »

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Συνήθεια.